

Bruselj, 31. maj 2017
(OR. en)

9317/17
COR 1

Medinstitucionalna zadeva:
2016/0190 (CNS)

JUSTCIV 113

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Št. predh. dok.:	WK 5263/17
Št. dok. Kom.:	10767/16
Zadeva:	Predlog uredbe Sveta o pristojnosti, priznavanju in izvrševanju odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o mednarodni ugrabitvi otrok (prenovitev) – orientacijska razprava

V dokumentu 9317/17 INIT se odstavek 9 na strani 3 pravilno glasi:

9. Pravica otroka do možnosti zaslišanja je zaščitena s členom 24(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in 12. členom Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah. Ta pravica je tudi sestavni del tega, da se otroku zagotovita pošteno sojenje in pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, v skladu s 6. oziroma 8. členom Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Z Uredbo Bruselj IIa so se leta 2005 poosttrili standardi za postopke v okviru Haaške konvencije iz leta 1980 znotraj EU. V tej konvenciji ni nikjer eksplicitno zahtevano, da je treba otroka zaslišati, je pa v **drugem odstavku člena 13** te konvencije predvidena možnost, da se lahko vrnitev otroka zavrne, če ji otrok nasprotuje ter je dosegel starost in zrelost, ko je primerno upoštevati njegovo mnenje.

V členu 11(2) Uredbe Bruselj IIa je zato določeno, da se otroku zagotovi možnost biti zaslišan v postopkih vrnitve v okviru Haaške konvencije iz leta 1980 po mednarodni ugrabitvi otroka med dvema državama članicama. Iz sodne prakse Sodišča je razvidno, da se niti člen 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah niti člen 42(2)(a) Uredbe Bruselj IIa ne nanašata na samo zaslišanje otroka, oba pa omenjata otrokovo možnost do zaslišanja. Sodišče je tudi pojasnilo, da otroka ni treba zaslišati, če zaslišanje ne bi bilo v njegovo korist ali če je nepotrebno. Zaslišanje otroka ni potrebno tudi takrat, kadar se to zdi neprimerno glede na otrokovo starost ali zrelost.
